

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Παράλειψη θεοπίσεως, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, των αναγκαίων διατάξεων προς συμμόρφωση με την οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (EE L 143, σ. 56)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Σλοβενίας, παραλείποντας να θεοπίσει εμπεδοθώς τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προς συμμόρφωσή της με την οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημοκρατία της Σλοβενίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 285 της 8.11.2008

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Φεβρουαρίου 2009 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH κατά Tele2 Telecommunication GmbH

(Υπόθεση C-557/07) (¹)

(Άρθρο 104, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας — Κοινωνία της πληροφορίας — Δικαίωμα του δημιουργού και συγγενικά δικαιώματα — Διατήρηση και γνωστοποίηση ορισμένων δεδομένων κίνησης — Προστασία του απορρήτου των ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Έννοια του «διαμεσολαβητή», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29/EK)

(2009/C 113/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten GmbH

κατά

Tele2 Telecommunication GmbH

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Oberster Gerichtshof (Αυστρία) — Ερμηνεία των άρθρων 5, παράγραφος 1, στοιχείο α' και 8 παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (EE L 167, σ. 10), του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (EE L 157, σ. 45) και των άρθρων 6 και

15, της οδηγίας 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Ιουλίου 2002 σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) (EE L 201, σ. 37) — Χαρακτηρισμός ως «διαμεσολαβητή» ενός φορέα παροχής πρόσβασης στο Διαδίκτυο — Εθνική νομοθετική ρύθμιση που επιβάλλει στους διαμεσολαβητές υποχρέωση ενημερώσεως των ιδιωτών των οποίων εθίγη δικαίωμα δημιουργού, όσον αφορά την προβολή αστικών αξιώσεων — Κοινοποίηση σε εταιρία προάσπισης των δικαιωμάτων του δημιουργού των ονοματεπώνυμων και των διευθύνσεων των χρηστών που μετέχουν σε συστήματα ανταλλαγής αρχείων

Διατακτικό

- 1) Το κοινοτικό δίκαιο, και ιδίως το άρθρο 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας, σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, της οδηγίας 2002/58/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες), δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να προβλέπουν υποχρέωση γνωστοποίησης σε τρίτους ιδιώτες προσωπικών δεδομένων κινήσεως προκειμένου αυτοί να ασκήσουν ενώπιον των αστικών δικαστηρίων αγωγές κατά προσβολών του δικαιώματος του δημιουργού. Ωστόσο, το κοινοτικό δίκαιο απαιτεί, κατά τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο των οδηγιών 2000/31/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2000, για ορισμένες νομικές πτυχές των υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, ιδίως του ηλεκτρονικού εμπορίου, στην εσωτερική αγορά (οδηγία για το ηλεκτρονικό εμπόριο), 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, 2002/58 και 2004/48, τα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε να βασίζονται σε ερμηνεία των εν λόγω οδηγιών που καθιστά δυνατή τη διασφάλιση της ορθής ισορροπίας μεταξύ των διαφόρων θεμελιωδών δικαιωμάτων που προστατεύει η κοινοτική έννομη τάξη. Περαιτέρω, κατά την εφαρμογή των μέτρων μεταφοράς των οδηγιών αυτών στο εσωτερικό δίκαιο, οι αρχές και τα δικαστήρια των κρατών μελών οφείλουν όχι μόνο να ερμηνεύουν το εθνικό τους δίκαιο κατά τρόπο σύμφωνο προς τις οδηγίες, αλλά και να μεριμνούν ώστε να μη βασίζονται σε ερμηνεία τους που θα μπορούσε να έλθει σε σύγκρουση με τα εν λόγω θεμελιώδη δικαιώματα ή με τις λοιπές γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου, όπως η αρχή της αναλογικότητας.

- 2) Ο φορέας παροχής πρόσβασης, που παρέχει στους χρήστες μόνον πρόσβαση στο Διαδίκτυο χωρίς να προσφέρει άλλες υπηρεσίες, όπως, ιδίως, το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, η τηλεφόρτωση ή η υπηρεσία ανταλλαγής αρχείων, ούτε ασκεί κάποιου είδους νομικό ή πραγματικό έλεγχο επί της υπηρεσίας που χρησιμοποιεί ο χρήστης, πρέπει να θεωρηθεί ως «διαμεσολαβητής», κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 3, της οδηγίας 2001/29.

(¹) EE C 64 της 8.3.2008.